

sjællandske Forening, at vi have 2 Terminer, hvorimod den sjællandske modtager og berigtiger Laan hele Aaret igjennem. Nu have vi jo ret snart December Termin, og det gør naturligvis nogen Forandring i mine Tal; men i Øjeblikket er der, eller der var, rettere sagt, i Juni Termin d. N., 597,411 Kr. i den jydsk Kreditforenings Reservecfond; altsaa over $\frac{1}{2}$ Mill. Vi have i Øjeblikket i den jydsk Kreditforening 17,939 Interessenter, og flere faa vi ikke, naar vi ere over December Termin, thi vi modtage kun Interessenter i Terminerne. Disse 17,939 Interessenter have i alt laant 22,280,100 Kr. Forholdet vil være det, at i Henhold til de Beregninger, som sagtyndige ved Landmandsbanken have opstillet, vil det Beløb, der skyldes for Kreditforeningens Vedkommende, hvis der vedblivende afbetales ligesom nu, være afbetalt i December Termin 1897. Saa lang Tid er der altsaa tilbage, i hvilken de gamle Interessenter skulle betale. Hvad jeg har anført, gælder altsaa den jydsk Kreditforening. Nu skal jeg nævne nogle Tal angaaende den sjællandske Kreditforening, der ganske vist ikke har faaet nær saa stor en Tilslutning som den jydsk. Det Beløb, som var Genstand for Konvertering i den jydsk Forening, var over 18 Milloner, men det Beløb, som var Genstand for Konvertering i den sjællandske, er 5,420,300 Kr. Den Sum, som denne Forening maatte laane hos Landmandsbanken i Anledning af Konverteringen var noget over 176,000 Kr. Derpaa har den i Decbr. Termin 1889 afdraget 12,000 Kr., og i Juni Termin i Aar 12,359 Kr., det bliver ialt 24,359 Kr. Den sjællandske Forening skylder altsaa Landmandsbanken endnu 151,800 Kr., men saa skal der ligesom for den jydsk Forening lægges Renter til, som udgøre 5,955 Kr. Altsaa hvad den sjællandske Kreditforening i Øjeblikket skylder er i Alt 157,755 Kr. 60 Dre. Dette er den sjællandske Forenings Skyld til Landmandsbanken den 1ste November. Der er nemlig den Forskel paa Dypgørelserne, at den sjællandske er opgjort til 1ste November dette Aar. Den sjællandske Kreditforenings Reservecfond udgør 144,758 Kr. 57 Dre, og det oplyses, at af denne Reservecfond ejer Foreningen 97,800 Kr. i Obligationer. Antallet af Interessenter i den sjællandske Forening er 5,789, og det, der er laant for i Foreningen, udgør 6,269,250 Kr. Saadan er Forholdet i dette Øjeblik. Nu ville ærede Medlemmer jo se af det Forslag, jeg har tilladt mig at forelægge, at der bl. a. er den Forandring deri i Forhold til Forslaget fra i Fjor, at det her foreslaas, at der tilskydes til den jydsk Kreditforening 400,000 og til

den sjællandske 100,000, og at den Rest, som altsaa mangler, skulde Foreningens Reservecfond styde til. Som jeg bemærkede i Beayndelsen af mit Foredrag, er der jo fra alle Sider kommet velvillige Udtalelser i Retning af at gøre noget for disse Kreditforeninger i Anledning af Konverteringen. Vi vide jo alle, at der for flere Aar tilbage, da det Spørgsmaal kom frem, om vi ikke skulde til at konvertere i disse Foreninger, blev fra Regeringens Side taget Initiativ til et Lovforslag, som skulde hjælpe til at lette disse Interessenter den Byrde, som Konverteringen vilde medføre. Saavidt jeg erindrer, gik Regeringens Forslag, der jo passerende Lands-tinget og kom til Folketinget, men ganske vist sidste Gang kom saa sent, at det ikke lykkedes at tilvejebringe Enighed mellem Tingene derom, hovedsagelig ud paa tre Ting. For det første: at forlænge Amortisationsfristen. Amortisationsfristen i disse Kreditforeninger er jo 45 Aar, og hvis jeg ikke tager fejl, gik Regeringens Forslag ud paa at forlænge den til 57—58 Aar. Derigennem vilde der jo blive en øjeblikkelig Lettelse. Men efter den Erfaring, jeg har gjort — og jeg har dog i alt Fald haft Lejlighed til at gøre nogen Erfaring blandt Husmændene i det Stykke — vil jeg sige, at jeg har beundret det Fremsyn, som de havde paa det Omraade, thi, hvor man er kommen og har talt med dem om den Sag — og jeg har, hvor jeg kunde det, talt med dem om, at kunne vi ikke naa mere, saa var det dog altid noget — saa mødte man bestandig Modstand fra Husmændenes Side. De sagde kort og klart dette: kunne vi ikke faa Lettelse paa anden Maade ved Konverteringen end ved at forlænge Tiden for Afbetaling af vor Gæld, give vi ikke meget for det. Det synes vi, er en Bagatel, vor Gæld bliver den samme; det er kun en Forlængelse af Tiden, det drejer sig om, men saa er der ikke meget ved det. Altsaa, jeg har ikke hørt nogen Husmand være særlig glad ved at faa Konverteringen lettet gennem Forlængelse af Amortisationsfristen. Derfor har jeg ligesom i Fjor ment, at der maatte være andre Veje, ad hvilke vi kunde komme disse Folk til Hjælp, og da der som sagt fra alle Sider har været Interesse for denne Sag, og da navnlig Regeringen ved at komme med et Forslag i den Anledning har erkendt, at der burde gøres noget mere for denne Sag, end der hidtil er gjort, saa har jeg antaget, at vi burde tage denne Sag op til Drøftelse igen, om det dog ikke skulde være muligt at faa noget gjort, der baade kunde vække Interessenternes Bifald og ogsaa være i deres velforstaede Interesse. Derfor har jeg til-